

ADVIES Nr 07 / 1998 van 21 januari 1998

O. Ref. : 10 / A / 1997 / 039

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 oktober 1986 betreffende erkenning van het informaticacentrum "Centrum voor informatica Provincies Antwerpen en Limburg" c.v. voor het uitvoeren van opdrachten bij het Rijksregister van de natuurlijke personen, met het oog op de inning van het kijk- en luistergeld.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid artikel 4, artikel 5 gewijzigd door de wetten van 19 juli 1991, 24 mei 1994, 21 december 1994 en 30 maart 1995, en artikel 8, gewijzigd door de wet van 15 januari 1990 ;

Gelet op het koninklijk besluit van 16 oktober 1984 betreffende de erkenning van informaticacentra voor het uitvoeren van opdrachten bij het Rijksregister van de natuurlijke personen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 november 1985;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 november 1997;

Gelet op het verslag van de heer J. BERLEUR,

Brengt op 21 januari 1998 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt het koninklijk besluit van 27 oktober 1986 betreffende de erkenning van het informaticacentrum "*Centrum voor informatica Provincies Antwerpen en Limburg*" c.v., afgekort CIPAL c.v., te wijzigen om het grondgebied uit te breiden waarvoor het centrum gemachtigd is om de gegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken, en het aldus toe te staan de bewerkingen uit te voeren die nodig zijn voor de inning van het kijk- en luistergeld op het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest en van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in naam van de Administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP :

Ingevolge de opmerkingen geuit door de Commissie in haar advies nr. 14/97 van 11 juni 1997 betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de toegang tot de informatiegegevens en van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen voor de Administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, poogt het hier onderzochte ontwerp van koninklijk besluit een antwoord te vinden op het bezwaar dat het koninklijk besluit tot erkenning van CIPAL c.v. slechts geldig was op het grondgebied van de Provincies Antwerpen en Limburg.

Formeel levert het ontwerp geen grote moeilijkheid op die bij de Commissie manifest voorbehoud zou oproepen. Het verwijt kan ongetwijfeld gemaakt worden dat het voorgestelde ontwerp van koninklijk besluit ingaat tegen de strikte termen van artikel 2 ("Voor een bepaald gebied kan slechts één centrum erkend worden.") van het koninklijk besluit van 16 oktober 1984 betreffende de erkenning van informaticacentra voor het uitvoeren van opdrachten bij het Rijksregister van de natuurlijke personen. Buiten het grondgebied van de provincies Antwerpen en Limburg zullen er dus wel degelijk twee erkende centra zijn. Daarop zal men evenwel antwoorden dat deze erkenningen voor verschillende voorwerpen zijn verleend. Het koninklijk besluit van 16 oktober 1984 voorzag dit subtiel weerwoord niet.

Bij nader onderzoek blijkt de kunstgreep, die bestaat uit het verlenen van het recht op toegang tot het Rijksregister van de natuurlijke personen en het gebruik van het identificatienummer, via de uitbreiding van de aan CIPAL c.v. verleende erkenning door het koninklijk besluit van 27 oktober 1986 (B.S. van 27 november 1986, p. 16112), evenwel zeer waarschijnlijk technisch moeilijk, zo niet onmogelijk, en, wat nog erger is, op het randje van de wettigheid die ze door het koninklijk besluit van 16 oktober betreffende de erkenning van informaticacentra zou kunnen toegekend worden.

Het is inderdaad vanzelfsprekend dat de informaticacentra die erkend zijn voor het uitvoeren van opdrachten bij het Rijksregister, slechts erkend zijn voor de verwerking van de gegevens van de gemeenten die zinnens zijn van hun diensten gebruik te maken. Die gemeenten die over een eigen uitrusting beschikken zijn rechtstreeks verbonden met het Rijksregister en het erkende centrum heeft geen toegangsrecht tot hun gegevens meer. De Commissie meent dat deze zienswijze duidelijk onderstreept wordt door artikel 5 van het koninklijk besluit van 3 april 1984 betreffende de toegang door sommige overheden tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsmede betreffende het bijhouden en de controle van de informaties :

" Wanneer een derde instelling het geautomatiseerd bevolkingsbeheer voor een gemeente uitvoert, kan zij toegang hebben tot de in het Rijksregister opgenomen informatie en kan zij aan het Rijksregister informatie mededelen onder dezelfde voorwaarden als die welke door de artikelen 1 tot 4 aan de gemeenten zijn opgelegd. Daartoe moet de instelling erkend zijn door de Koning en moet de tussen de gemeente en de instelling gesloten overeenkomst aan deze laatste de mogelijkheid bieden toegang te hebben tot en mededelingen uit te wisselen met het Rijksregister." Er is dus wel degelijk een overeenkomst die de toegang tot het Rijksregister toestaat. Staat deze laatste in rechtstreekse verbinding met de gemeenten, dan heeft de overeenkomst met het erkende centrum geen relevantie meer.

De uitbreiding van de erkenning van CIPAL c.v. voor de bewerkingen met het oog op de inning van de belasting van het kijk- en luistergeld, zou dus niet alleen inhouden dat er een overeenkomst wordt gesloten met alle gemeenten van de grondgebieden voor dewelke het centrum de erkenning nog niet gegeven werd, maar ook met de gemeenten op het grondgebied van de Provincies Antwerpen en Limburg die geen gebruik meer maken van haar diensten.

Bovenop deze moeilijkheid - of zelfs onmogelijkheid ? - , die de Commissie in het uiterste geval als voornamelijk technisch zou kunnen aanvaarden, komt een argument met betrekking tot het doeleinde voor dewelke de erkenning aan bepaalde informaticacentra gegeven wordt.

Het lijkt geen twijfel dat de bewoordingen van het koninklijk besluit van 16 oktober 1984 betreffende de erkenning van informaticacentra voor het uitvoeren van opdrachten bij het Rijksregister van de natuurlijke personen, goed pasten in een tijdperk waarin weinig gemeenten genoten van een eigen volledige uitrusting, of, indien zij erover beschikten, verkozen gebruik te maken van de diensten van teleprocessing, zich tevreden stelden met de zogenaamde "batch"-verwerkingen, en een beroep deden op de diensten van een gespecialiseerd centrum. De informaticacentra voor dewelke de erkenningsregels zijn uitgevaardigd worden bovendien met name opgesomd in het verslag aan de Koning. Het is even duidelijk dat de koninklijke besluiten van 3 april 1984 en 16 oktober 1984 een beschikking wilden, gebonden aan artikel 4 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en dat ze de modaliteiten inzake overbrenging die de wet aan de Koning voorbehouden had, beoogden te verduidelijken. Het besluit van 16 oktober 1984 streefde er geenszins naar in de eerste plaats de regels van toegang voor de regionale of subregionale informaticacentra tot het Rijksregister te bepalen - deze waren vastgelegd in de wet van 8 augustus 1983, met name in de artikelen 5 en 8 - maar wel de regels inzake organisatie en veiligheid van de registratie en de overbrenging van de gegevens van de gemeenten naar het Rijksregister, evenals de mededeling van informatiegegevens afkomstig uit het Rijksregister aan de in de wet van 8 augustus 1983 bedoelde overheden en instellingen (artikel 1 van het koninklijk besluit van 16 oktober 1984). De toegang van de informaticacentra tot het Rijksregister is intrinsiek verbonden met en heeft betrekking op deze registratie, op deze mededeling en op deze overbrenging. Indien deze bewerkingen verdwijnen, dan verdwijnt eveneens het doeleinde van de erkenning. Het behouden van een toegang tot het Rijksregister voor een ander doeleinde dan de registratie, de overbrenging en de mededeling in naam van de gemeenten gaat in tegen de geest van het koninklijk besluit van 16 oktober 1984, - wat het geval zou zijn met betrekking tot de gemeenten die geen beroep meer doen op de diensten van een erkend centrum, - zelfs indien formeel de termen van het besluitontwerp ogenschijnlijk in overeenstemming lijken met zijn voorschrift.

Aldus zou het, in plaats van te streven naar een uitbreiding van de erkenning, meer in overeenstemming zijn met de wet, om te onderzoeken hoe CIPAL c.v. aan de verplichtingen van de wet van 8 augustus 1983, met name aan de artikelen 5 en 8, zou kunnen voldoen.

OM DEZE REDENEN,

Brengt de Commissie een ongunstig advies uit over het haar voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.

De secretaris,

De voorzitter,

M.- H. BOULANGER

P. THOMAS